

Worden als een kind... hoe dan?

'Als jij niet wordt als een kind zul je het koninkrijk van God niet binnengaan.'

Door Irene Visser

Deze tekst is bekend, maar daarom niet minder intrigerend. Worden als een kind... ik heb altijd zonder meer aangenomen dat dit betekent dat we moeten *geloven* als een kind. Wat dat geloven dan inhoudt is bij nader inzien niet zo duidelijk want kinderen verschillen onderling nogal, net als volwassenen. Mijn eigen kinderlijk geloof heb ik afgelegd, gelukkig maar, want er kwam veel angst bij kijken vanwege de toch wel afschuwelijke verhalen uit het Oude Testament waarin God vreselijke plagen stuurt, en de vijanden van Israël uitroeit enzovoort.

Maar staat er wel in de tekst dat we zouden moeten geloven als een kind? Wat is eigenlijk de situatie waarin Jezus dit zegt?

Ik ga even naar de oudste versie, in Marcus 10. Kinderen worden bij Jezus weggehouden (en zelfs bestraft) door de discipelen. Jezus neemt dat zijn discipelen kwalijk. Al even eerder (in Marcus 9) lezen we dat Jezus een kind als voorbeeld stelt aan de discipelen. Dat is nadat de leerlingen er onderling erover hebben gehad wie de meeste, de belangrijkste is. Een ego-momentje, kun je zeggen, en als Jezus ernaar vraagt, durven de leerlingen er niet voor

uit te komen. Maar het is wel belangrijk voor ze, gezien andere keren dat die kwestie boven komt, zoals de vraag wie aan Jezus' rechterhand mag zitten, of welke discipel de meest geliefde is.

Jezus wijst dit soort denken resoluut af. En om een aansprekend voorbeeld te stellen, roept hij iedereen bijeen en zet hij een klein kind in hun midden. Hij omarmt het kind (een detail dat andere evangelisten helaas weglaten), en zegt dat het kind, zo onaanzienlijk als het is, bejegend moet worden als hij zelf, zelfs als God. Als we bedenken hoe statusbewust de discipelen zijn, dan is het contrast groot. Een kind, zeker in de maatschappij van die tijd, telt niet mee, staat heel laag op de sociale ladder. En belangrijker nog: aanzien, een goede positie, dat zegt een klein kind totaal niets.

Mijn eerste indruk, dat Jezus zegt hoe we moeten geloven, is te beperkt, zie ik nu. Het gaat er hier om hoe we moeten leven, hoe we ons moeten verhouden tot de ander. Het is een les over niet-oordelen, aangezien alle mensen gelijk zijn voor God. We hoeven ons niet druk te maken over onze (eigen)waarde of status. Daar gaat een bevrijdende werking van uit. Het koninkrijk van God (en voor mij is dat een staat van vrede, vreugde en eenheid), is alleen met zo'n houding te bereiken.

Ik denk dat Quakers heel vertrouwd zijn met deze gedachte, gezien de bekende tekst van George Fox, "Walk cheerfully over the world, answering that of God in everyone." Het is een tijdloze, altijd nodige oproep tot de juiste visie; hoe we anderen zien, hoe we leven moeten. De Quakers hebben vast niet de wijsheid in pacht, maar in dit opzicht zijn we best wel op de goede weg.

Levenscyclus met 'dat van God in ieder mens.'

Tekening van Erik Dries